

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24Csp/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117203025
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117203025.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205 proti žalovanému N.. N. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., adresa na doručovanie R. XX, W., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie X.XXX,XX Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu XXX,XX P. s úrokom z omeškania vo výške X,XX % ročne zo sumy XXX,XX P. od XX.X.XXXX do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po XX P., zročných vždy v posledný deň v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, so stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Z.. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,56%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Consumer finance holding, a.s. žalobou podanou dňa XX.X.XXXX požiadal súd, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu X.XXX,XX Eur s úrokom z omeškania vo výške X,XX % ročne zo sumy X.XXX,XX P. od XX.X.XXXX do zaplatenia. V žalobe uviedol, že poskytol žalovanému na základe zmluvy o pôžičke ev. č. XXXXXXXX zo dňa X.XX.XXXX pôžičku v sume X.XXX,XX Eur. Pôžičku sa žalovaný zaviazal veriteľovi splatiť v XX mesačných splátkach po XX,XX Eur. Žalovaný do podania žaloby uhradil titulom pôžičky splátku v sume X.XXX,XX Eur. Žalovaný svoj záväzok splácať pôžičku riadne a včas porušil, preto žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade nedošlo, žalobca dňa XX.X.XXXX úver zosplatnil. Žalobca zmluvnú pokutu proti žalovanému neuplatňuje. Dlh žalovaný dobrovoľne nesplnil, preto sa žalobca obrátil na súd. V podaní zo dňa XX.X.XXXX žalobca uviedol, že z dôvodu, že žalovaný neuhradil splátky pôžičky riadne a včas žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru podľa čl. XX bod XX.X. všeobecných obchodných podmienok, a to ku dňu XX.X.XXXX, a žalobca tak mohol svoje právo po prvý krát vykonať až nasledujúci deň, t.j. XX.XX.XXXX. W. premičania doba by tak uplynula XX.X.XXXX, no žalobca žalobu podal na súd pred týmto dátumom. Preto nárok žalobcu premičaný nie je. Zosplatnenie bolo žalovanému zasielané obyčajnou poštou.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., a navrhol pripustiť zmenu účastníka na strane žalobcu, a preto súd uznesením č.k. 24Csp 31/2017-25 zo dňa 3.8.2017 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. (od 17.2.2018 podnikajúca pod obchodným menom Intrum Slovakia s.r.o.).

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, napriek tomu, že mu bola spolu s výzvou na vyjadrenie doručená.

4. Súd v zmysle § 180 zákona č 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý bol na pojednávania riadne a včas predvolaný, neprítomnosť ospravedlnil, nežiadal odročiť druhé pojednávanie.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žaloby, zmluvy o pôžičke ev. č. XXXXXXXX zo dňa X.XX.XXXX, listu zo dňa XX.X.XXXX - predžalobnej upomienky, fotokópie neprevzatej zásielky, prehľadu splátok a úhrad ohľadom zmluvy o pôžičke, doplnenia žaloby zo dňa XX.X.XXXX s predžalobnou upomienkou, písomných podaní žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa XX.X.XXXX, návrhu na zmenu žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, prílohy č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámenia zo dňa XX.X.XXXX o postúpení pohľadávky, poštového podacieho hárku, správ o pobyte žalovaného.

6. Dňa X.XX.XXXX uzavrel Consumer finance holding, a.s., ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o pôžičke ev. č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške X.XXX Eur žalovanému s tým, že žalovaný sa zaviazal uhradiť veriteľovi XX mesačných splátok pôžičky po XX,XX Eur, a celková čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť bola uvedená vo výške X.XXX,XX Eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba XX%, ročná percentuálna miera nákladov (N.) vo výške XX%, priemerná hodnota N. vo výške XX,XX%, celkové náklady spotrebiteľa vo výške X.XXX,XX Eur. V zmluve chýbajú údaje o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov, iných poplatkov a termín konečnej splatnosti je vymedzený: XX/XXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). Podľa bodu 6.1. VOP je klient povinný splácať riadne a včas pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne podľa bodu 6.2. týchto podmienok. V zmysle bodu 6.2. VOP pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3. VOP V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Podľa bodu 6.4. VOP prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, alebo po dni prevzatia tovaru v prípade ak klient súhlas s neskorším dodaním tovaru. Podľa bodu 12.2 VOP klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu.

7. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke súd zistil, že žalovaný uhradil veriteľovi od XX.XX.XXXX do X.X.XXXX celkovú sumu X.XXX,XX Eur.

8. Predžalobnou upomienkou zo dňa XX.X.XXXX Consumer finance holding, a.s. vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu omeškaných splátok pôžičky v sume X.XXX,XX P. I. dlžníka, že ak do X.X.XXXX nedôjde k hrade splátky splatnej v mesiaci XX/XXXX bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Consumer finance holding, a.s. v liste zo dňa XX.X.XXXX žalovanému oznámil vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru z dôvodu, že napriek predchádzajúcim upozorneniam žalovaný neuhradil omeškané splátky pôžičky a vyzval žalovaného na úhradu zosplateného úveru.

9. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že si od spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. vzal pôžičku, o ktorej predložil žalobcu zmluvu. Pôžičku použil na osobné potreby. Potom mal finančné problémy, a preto pôžičku prestal splácať. Je pravda, že z tejto pôžičky mohol žalovaný uhradiť sumu X.XXX,XX Eur, tak ako to vyplýva z listín. Predmetný dlh však žalovaný neuznáva, považuje úroky za úžernícke, neprímerané. Pokiaľ súd žalobe vyhovie, požiadal o možnosť splácať dlh v splátkach po 20 Eur mesačne, zročných do 30. dňa v mesiaci. Žalovaný je nemajetný, nemá trvalý pracovný pomer, príjem dosahuje z občasných brigád na stavbách vo výške XXX až XXX Eur mesačne v čistom. Jeho výdavky sú XXX Eur mesačne na prenájom bytu, XXX Eur mesačne platí súdom určené výživné na XX ročného syna, ktorý navštevuje 3. ročník strednej školy v Banskej Bystrici. Ďalej hradí 35 Eur mesačne na lieky, ktoré berie kvôli hypertenzii a kvôli dne. Na stravu vynaloží cca 100 Eur mesačne. Má aj iné neuhradené dlhy voči VÚB a.s. titulom spotrebných úverov, ktoré si vzal výške X.XXX P. a X.XXX Eur, no tieto úvery v súčasnej dobe nespláca, pretože mu to finančne nevychádza.

10. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej v zmysle § 657 Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku v sume 1.600 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi, a to zaplatením 48 mesačných splátok po 55,84 Eur.

12. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní tovarov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu a z jeho vyjadrenia, že pôžičku použil na osobné účely. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.X.XXXX, čo bolo preukázané z prílohy č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a z oznámenia pôvodného veriteľa zo dňa XX.X.XXXX o postúpení pohľadávky zaslaného dňa XX.X.XXXX žalovanému poštou, ako vyplýva z podacieho hárku.

14. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V tomto smere súd považuje za nedostatočný údaj v zmluve o termíne konečnej splatnosti vymedzený 11/2015. Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novšej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa XX.XX.XXXX, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa XX.XX.XXXX, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa XX.X.XXXX. V zmluve absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky a počet splátok, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Zákon jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. napr. v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 19/2012 zo dňa XX.X.XXXX, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa XX.X.XXXX, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa XX.X.XXXX, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 220/2014 zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa X.XX.XXXX, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa XX.XX.XXXX, rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/36/2017, 6Co/551/2016, 4Co/263/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 23Co 263/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/172/2016 zo dňa 24.5.2016). Súd sa k tejto ustálenej súdnej praxi prikláňa. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Na takomto výklade citovaného zákonného ustanovenia súdy zotrvali, ako je to zrejmé z

novšej judikatúry (napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 245/2017 zo dňa 7.11.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 70/2017 zo dňa 5.10.2017). Pokiaľ tieto náležitosti budú uvedené v zmluve pre spotrebiteľa to má význam aj z hľadiska toho, že bude vopred informovaný o stave splatenia úveru čo do istiny, a čo do úrokov a poplatkov ku konkrétnemu dátumu v budúcnosti, ku ktorému by sa spotrebiteľ rozhodol predčasne splatiť úver, pretože ak spotrebiteľ využije toto právo, je povinný zaplatiť úroky len do predčasného splatenia úveru.

15. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Birovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol tak, že

1. Článok 10 ods. 1 a 2 Smernice v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že :- Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, - nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

4. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. V článku 10 ods. 2 písm. c/ Smernice je stanovené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere, no podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nie len dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť iba k jednému záveru, a síce, že v zákone č. 129/2010 Z.z. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchyľil, a zákon č. 129/2010 Z.z. schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Ustanovenia § 9 ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nadobudli

účinnosť 11.6.2010, a sudy už viac rokov konštantne judikovali, že v prípade absencie vymedzených zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Takýto výklad by bol zároveň v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a výrazne by narušil princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov už Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/92/2017-63 zo dňa 20.9.2017, sp. zn. 4Co 120/2017 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 321/2017 zo dňa 15.2.2018 tiež uzavrel, že napriek rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj nepriameho účinku Smernice, súd nemôže tolerovať absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Zo všetkých uvedených dôvodov sa súd nemôže prikloniť k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, ktorý predložil žalobca s podaním zo dňa 16.4.2018, a v zmysle ktorého vychádzajúc z právnych záverov vyjadrených v citovanom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie najvyšší súd dospel k záveru, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak , že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

16. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Súd ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinné v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyložil tak, že zákon sankcionuje úver tým, že je bezúročný a bez poplatkov vtedy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme neobsahuje náležitosti stanovené v § 9 zákona. Účelom zákona č. 129/2010 Z.z., jeho ustanovení je vyrovnanie faktickej nerovnováhy v právnom vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kde dodávateľ je odborníkom, ktorý pripravuje text zmluvných ustanovení a spotrebiteľ je v slabšom postavení pri uzatváraní zmluvy. S cieľom dosiahnutia dôslednej a účinnej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa zákon určuje, že zmluva musí v písomnej forme obsahovať stanovené podstatné náležitosti a v prípade pochybenia veriteľa, ktorý zodpovedá za to, že zmluva má zákonne náležitosti nasledujú pre neho primerané a odrádzajúce sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tomto zmysle treba vykladať aj ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorú z podstatných náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. K rovnakému záveru dospeli aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/31/2016 zo dňa 18.2.2016 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/363/2016-115 zo dňa 19.4.2017. Pre absenciu uvedených náležitostí sa teda úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionuje absenciu vyššie uvedených náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Keďže predmetný spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca od žalovaného nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky, ktoré boli v zmluve dojednané. Žalobca má nárok na vrátenie istiny pôžičky. Žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.600 Eur, pričom súd mal z predloženého prehľadu splátok a úhrad, a dokladov o úhradách preukázané, že žalovaný uhradil celkovo sumu 1.351,32 Eur, ktorú súd započítal na istinu pôžičky , a preto žalovaný mal ku dňu vyhlásenia rozsudku voči žalobcovi nesplnený dlh titulom predmetnej zmluvy o pôžičke vo výške 248,68 Eur (1.600 Eur - 1.351,32 Eur).

18. Žalobca uplatnil proti žalovanému aj zákonnú sankciu úrok z omeškania odo dňa 20.4.2014, kedy bol žalovaný v omeškanií so splnením celého peňažného dlhu, pretože pôvodný veriteľ zosplatal úver ku

dňa 19.4.2014 v zmysle bodu 12.2 VOP. Žalobca má právo požadovať od žalovaného úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. K prvému dňu omeškania žalovaného (20.4.2014) platila základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,25 %, a po pripočítaní 8 percentuálnych bodov výška úroku z omeškania predstavuje 8,25 % ročne. Preto, súd uzavrel, že žalobcovi patrí úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 248,68 Eur od 20.4.2014 do zaplatenia.

19. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd výrokom I. zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi nesplnený peňažný dlh v sume 248,68 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 248,68 Eur od 20.4.2014 do zaplatenia a výrokom II. vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. Podľa § 232 ods. 3 CSP súd povolil žalovanému na jeho žiadosť dlh splácať v mesačných splátkach po 20 Eur za podmienok uvedených vo výroku rozsudku. Prihliadol na osobné, majetkové, príjmové a výdavkové pomery žalovaného. Žalovaný je nemajetný, z občasných brigád dosahuje príjem 400 až 500 Eur mesačne, z ktorého musí hradiť nevyhnutné výdavky 260 Eur mesačne za prenájom bytu, 100 Eur mesačne na súdom určené výživné na syna, 35 Eur mesačne na lieky, ktoré musí užívať, 100 Eur mesačne na stravu. Žalovaný má aj iné neuhradené dlhy. Preto je zrejmé, že žalovaný nie je schopný uhradiť dlh jednorazovo a ani vo vyšších mesačných splátkach. Za takéhoto splátkového kalendára bude istina dlhu vyrovnaná v 13 mesačných splátkach, čo je primeraná doba na plnenie. Žalobca je obchodnou spoločnosť, a súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že skupuje pohľadávky z úverov aj od iných veriteľov vo veľkom rozsahu, pričom zo spisu nevyplýva, žeby bol odkázaný na splnenie dlhu v kratšej dobe.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Pretože žalobe bolo vyhovené v časti o zaplatenie sumy 248,68 Eur, čo predstavuje zo žalobou uplatnenej sumy 22,22% a úspech žalobcu, a žaloba bola zamietnutá v časti o zaplatenie sumy 870,36 Eur, čo predstavuje zo žalobou uplatnenej sumy 77,78% a úspech žalovaného, prevažne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania podľa ust. § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v rozsahu 55,56% (77,78% - 22,22%). Preto súd výrokom III. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP súd rozhodne o výške nároku na náhradu trov konania samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.